

VÝZVA NA BDELOSŤ (1. adventná nedeľa)

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Ako bolo za dní Noema, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja: jeden bude vzatý, druhý sa ponechá. Dve budú mlieť na mlyne: jedna bude vzatá, druhá sa ponechá. Bdejte teda, lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán. Uvážte predsa: Keby hospodár vedel, v ktorú nočnú hodinu príde zlodej, veruže by bdel a nedovolil by mu vniknúť do svojho domu. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej neviete.“ (Mt 24, 37 - 44)

Evanjelista Matúš napísal tieto slová v období, keď prvotná Cirkev druhý príchod Krista síce túžobne očakávala, ale stále nenastával. Niektorí preto prepadli únave a ľahostajnosti, iných viac zaujímalo, kedy a ako sa to stane.

Aj dnes človeka asi najviac zaujíma skutočnosť, kedy sa to stane a aké to bude. O tom však Ježiš nehovorí. O čom však hovorí, je realita jeho príchodu a prekvapivosť tohto okamihu. A tým, ktorí bagatelizovali Kristov druhý príchod, Pavol odkázal: „*Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!*“ (Ef 5, 14). Stavom spánku alebo polospánku nazval stav človeka v putách hriechu alebo žijúceho v zabudnutí na Boha. A môže to byť aj stav vlažnosti, žitie akéhosi pohasnutého kresťanstva.

O „živote v spánku“ hovorí aj jedna poviedka Antona Pavloviča Čechova (1860 - 1904), opisujúca príbeh muža, ktorý vezie svoju chorú manželku do nemocnice. Pred očami sa mu premieta celý život s ňou – to, ako ju opitý často bítal a urážal a keď nepil, líhaval doma na peci a o nič sa nestaral. Žena cestou do nemocnice zomrie a on pocíti výčitky svedomia, „odznova keby som mohol žiť“, zatúži. Keď však túto šancu dostane, opäť ju vo svojej lenivosti premárni. Život mu rýchlo pretečie pomedzi prsty.

Keď A. P. Čechov napísal túto poviedku, premýšľal, aký jej dá názov. Nakoniec ju nazval veľmi priliehavo *Nešťastie*. Je naozaj nešťastím premrhať svoj život. A ešte väčším nešťastím je, ak človek v svetlej chvíľke, keď cíti šancu na nový začiatok, aj tú svojou darebnosťou premárni. Príbeh lenivca z poviedky sa môže podobať situáciám v našich životoch.

Myšlienku bdelosti a neustálej práce na sebe ukrývajú aj mnohé evanjeliové príbehy, ktoré čítame v liturgii počas adventu. Majú nás prebudiť z vlažnosti a otupenosti: *Pán je blízko, bdejte! Lebo nepoznáte čas ani hodinu, kedy príde!*